

opusdei.org

Brief van de prelaat (juli 2015)

In deze brief brengt mgr. Javier Echevarría onder de aandacht dat het in een gezin belangrijk is dat men elkaar helpt om te groeien in geloof en christelijk leven.

6-7-2015

Mijn geliefde kinderen: moge Jezus jullie behoeden!

Naarmate het mariaale jaar vordert kunnen wij ons gebed voor de komende bisschoppensynode over

het gezin intenser maken. Paus Franciscus blijft vragen **dat wij vol liefde voor het gezin en voor het leven bidden. Een gebed dat zich weet te verblijden met degene die blij is en weet te lijden met wie lijdt (...). En zo zal de Kerk, gesteund en bezield door de genade van God, nóg meer verenigd en betrokken zijn bij het getuigen van de waarheid over de liefde van God en zijn barmhartigheid jegens de gezinnen in de wereld, zowel binnen als buiten de schaapsstal, zonder er ook maar één buiten te sluiten.**[\[1\]](#)

De voorspraak van Maria is doorslaggevend. Laten wij bij onze voorbereiding op het feest van 16 juli vol vertrouwen onze toevlucht tot haar nemen. De liturgische gedachtenis van de heilige Maagd Maria van de berg Karmel is een hernieuwde uitnodiging onze smeekbeden tot de hemel te

verdubbelen. De Kerk spoort ons aan onze toevlucht tot haar te nemen om door haar hulp en moederlijke zorg *te mogen komen tot de berg die Christus is.*[2]

De heilige Johannes Paulus II heeft onderstreept dat de catechese binnen het gezin absoluut noodzakelijk is, in het bijzonder nu op veel plaatsen «godsdienstvijandige wetten de geloofsopvoeding zelfs willen belemmeren, of er een wijdverbreid ongelovig milieu is, of een voortschrijdend secularisme waardoor er soms haast geen gelegenheid meer is om het geloof in praktijk te brengen».[3]

Wij willen ons allemaal vol vreugde inzetten voor deze taak. Met ons vertrouwen op God en ons optimisme laten wij ons door geen enkel vijandig milieu beïnvloeden, noch door de objectieve moeilijkheden die zich kunnen

voordoen. *Jahweh's hand is niet te kort om te redden en zijn oor niet te doof om te horen*[4], zegt Hij ons door de profeet Jesaja. ***God is altijd dezelfde. – Wat nodig is zijn mensen van geloof: dan zullen de wonderdaden waarover wij in de heilige Schrift lezen opnieuw gebeuren.***[5]

Dit werk in de schoot van het gezin komt op de eerste plaats de ouders toe. Zij moeten hun kinderen, aangepast aan de leeftijd en de eigenschappen van ieder van hen, onderricht geven over de diepe betekenis van het geloof en de liefde van Jezus Christus. «Door het getuigenis van hun leven zijn zij voor de kinderen de eerste boodschappers van het evangelie. Bovendien worden zij ten volle ouders door met de kinderen te bidden, met hen het Woord van God te lezen en hen op te nemen in het innerlijke eucharistisch en kerkelijk Lichaam van Christus

door middel van de christelijke
initiatie, dit wil zeggen dat zij niet
alleen het lichamelijk leven
voortbrengen, maar ook het leven
dat door middel van de vernieuwing
van de Geest ontspringt aan het kruis
en de verrijzenis van Christus». [6]

Er zijn wereldwijd talloze uitingen
van dankbaarheid jegens de heilige
Jozefmaria voor zijn bemoedigende
woorden voor de echtparen en de
gezinnen. Met woorden uit de heilige
Schrift zei hij: **Dícite iusto quóniam
bene (vgl. Jes. 3, 10); wat jullie
doen is heel goed, want jullie
hebben jullie kinderen niet op de
wereld gezet zoals de dieren doen.
Jullie weten dat ze een ziel hebben
en dat er een leven is na de dood –
een leven van eeuwig geluk of van
eeuwige verdoemenis – en jullie
willen dat jullie kinderen hier op
aarde en later in de hemel
gelukkig zijn. Moge God jullie
zegenen!**[7]

Ook de andere familieleden, in het bijzonder de oudere broers en zussen, de grootouders, enz. hebben de bijzondere verantwoordelijkheid om de jongsten te helpen groeien in het geloof en het christelijk leven. En overal waar wij trachten de sfeer van Nazareth te introduceren, moeten we op deze manier handelen en proberen – door het getuigenis van ons voorbeeld en met de juiste woorden – de ander hiermee te dienen, wat de belangrijkste dienst is die wij kunnen verlenen.

Wij moeten echter niet vergeten dat er in sommige gezinnen en op andere plaatsen waar men voor de vorming in de christelijke leer zorgt, kiemen kunnen binnendringen die het geloof van de gelovigen verzwakken of zelfs uitdoven. De ouders moeten zich met verantwoordelijkheidsgevoel, zonder onrustig of ontmoedigd te worden, volledig toeleggen op hun

vreugdevolle plicht als opvoeders in het geloof. Het is niet voldoende de kinderen aan een school toe te vertrouwen waar de goede leer gegeven wordt, of zich er tevreden mee te stellen dat de kinderen naar plaatsen gaan waar aan hun leeftijd aangepaste katholieke vorming wordt gegeven. Dat alles is een hulp, een prima hulp, maar de eerste verantwoordelijkheid ligt altijd bij de ouders.

Wanneer zij onze stichter over deze punten vragen stelden, gaf hij dikwijls de raad: ***jullie moeten het geloof van jullie kinderen op twee manieren verdedigen: op de eerste plaats met jullie christelijk gedrag, met jullie voorbeeld. En vervolgens met de leer, door te proberen de catechismus door te nemen (...). En zonder het jullie kinderen lastig te maken, zullen jullie ze vormen in de goede leer. Zo zullen jullie hun geloof redden.***^[8]

Van kleins af zijn de kinderen getuige van wat er in het gezin gebeurt. Zij merken onmiddellijk of hun ouders zich gedragen naar wat zij leren, of ze zich met vreugde voor de anderen opofferen, of ze met geduld en begrip de gebreken verdragen, of ze weten te verontschuldigen en te vergeven en, wanneer het nodig is, op een beminnelijke en duidelijke manier kunnen corrigeren. Kortom, zo zei onze stichter, ***de dingen die in het gezin gebeuren hebben een goede of een slechte invloed op jullie kinderen. Probeer hun het goede voorbeeld te geven, probeer jullie vroomheid niet te verbergen, probeer zuiver te zijn in jullie gedrag: dan zullen zij dat ook leren, en ze zullen de bekroning van jullie leven zijn. Jullie zijn voor hen als een open boek. Daarom moeten jullie innerlijk leven hebben, strijden om goede christenen te zijn. Anders is de moeite die jullie voor jullie***

kinderen of die van jullie vrienden willen doen, van geen nut.[9]

Om kracht te geven aan deze eerste en grootste verantwoordelijkheid moeten de ouders en andere opvoeders zich persoonlijk inspannen om zich te verdiepen in de inhoud van de geloofswaarheden, door studie en door overleg met degenen die hier goed op voorbereid zijn, zodat het licht van de leer hun verstand verlicht en hun hart doet ontbranden. Dit alles zal worden weerspiegeld in hun dagelijks gedrag, en dan zullen de ouders kunnen zeggen wat de heilige Geest hun in de mond legt, wanneer de kinderen – door het voorbeeld en de raadgevingen van hun ouders – de wegen van God zoeken: *Mijn zoon, als uw hart wijs is, dan is ook mijn hart verheugd en mijn nieren jubelen, als uw lippen spreken wat recht is.*[10]

Als commentaar op deze woorden voegt paus Franciscus er aan toe: **de trots en de emotie van een ouder die merkt dat hij het kind heeft doorgegeven waar het werkelijk om gaat in het leven, namelijk een wijs hart, zou niet beter uitgedrukt kunnen worden (...). Een ouder weet maar al te goed wat het kost om dit erfgoed door te geven: heel veel nabijheid, zachtheid en sterkte. Maar hoeveel troost en beloning ontvangt men, wanneer de kinderen dit erfgoed in ere houden. Het is een vreugde die iedere vermoeienis goedmaakt, die ieder onbegrip te boven komt en iedere wond geneest.**[11]

Ondanks alle goede zorgen komt het – vooral in sommige landen – niet zelden voor dat de puberteit of de jonge volwassenheid gepaard gaat met een ogenschijnlijk verlies van het geloof. Het is niet zozeer dat ze de religieuze praktijk opgeven, dan

dat ze lauw of nalatig zijn geworden omdat ze die praktijk beschouwen als iets wat hun van buitenaf is opgelegd en wat ingaat tegen de sfeer op school, op de universiteit of in hun vriendengroep. De eerste reactie van ouders of christelijke vrienden bestaat er altijd in meer voor deze personen te bidden, met genegenheid met hen om te gaan, te proberen ze te begrijpen. Omdat jij een christelijke moeder bent – zei de heilige Jozefmaria tot een ongeruste moeder – ***heb je de eerste en meest doeltreffende manier toegepast: het gebed. Roep de allerheiligste Maagd Maria aan die de moeders heel goed begrijpt, want zij is de Moeder van God, jouw Moeder en die van je kinderen en mijn Moeder.***

Probeer ook goede vrienden voor je kinderen te vinden.(...) Vaak moeten jullie ze als moeder niets opleggen omdat ze kunnen klagen

dat jullie hun de vrijheid ontnemen. Maar door die vrienden zullen ze daarentegen beetje bij beetje terugkeren. (...) En onder de bescherming van jullie gebed zullen andere mensen jullie kinderen goed doen, zodat ze met liefde tot de Kerk terugkeren.[12]

Ik kan het niet laten hier een recente gebeurtenis aan toe te voegen. Een surnumerair maakte voor zijn beroep een reis naar een stad die ver van zijn woonplaats ligt en waar de katholieke gemeenschap weinig talrijk is. Hij woonde iedere dag de heilige Mis bij die werd opgedragen door de priester van die plaats. Er was nog een andere priester; deze kon niet wennen aan de omstandigheden van die plaats. Toen de surnumerair daar drie dagen was vroeg die priester hem, terwijl hij de dankzegging na de communie aan het doen was, waarom hij iedere dag naar de Mis ging. Deze gelovige van

de Prelatuur antwoordde hem dat hij het nodig had aan het Offer van Calvarië deel te nemen, zoals hij in het Opus Dei had geleerd. Door dit geloof en deze volharding schreef de priester naar het dichtstbijzijnde centrum van de prelatuur – op duizenden kilometers afstand – om te vragen of hij deel zou kunnen uitmaken van het Werk. Hij blijft in contact en ik bid ervoor dat hij het heel ver brengt. Mijn kinderen die deze regels leest, kijkt eens wat een invloed het goede voorbeeld heeft!

De heilige Jozefmaria heeft niet alleen aangeraden te bidden, raad te vragen en te trachten de kinderen in contact te brengen met personen van hun eigen leeftijd die hen kunnen helpen, maar hij raadde ook aan rustig en kalm met hen te praten, en dat meer te doen naarmate ze groter worden, zodat ze zich bewust worden van hun plichten als kind van God. ***Spreekt zonder kwaad te***

worden, op een kalme manier, oprecht, van ziel tot ziel. Niet wanneer iedereen er bij is, maar met elk kind apart. Laat moeder met de meisjes praten, al is het omgekeerde soms beter. Jullie weten heel goed hoe ze in elkaar zitten: jullie moeten uit rechtvaardigheid op een ongelijke manier met ze omgaan. Praat, weest bevriend met hen. Ze zullen jullie heel goed begrijpen, want in hun hart ligt – klopt nog levend – jullie geloof. Misschien ligt daar bovenop een hoop van deze vuiligheid die men over hen heeft uitgestort. Dat ze gaan biechten en jullie zullen zien hoe goed het met ze gaat.[13]

Vanmorgen zal ik de heilige Mis opdragen in een parochiekerk in Burgos die aan de heilige Jozefmaria is gewijd. In deze stad is onze Vader opnieuw met het apostolaat van het Werk begonnen, nadat hij Madrid in

de Spaanse Burgeroorlog had
verlaten. Laten wij dagelijks bidden
voor de geestelijke vruchten in de
hele wereld, voor de
voorbereidingen op de uitbreiding
naar nieuwe landen en voor alle
activiteiten met de jeugd in een groot
aantal landen, ten dienste van de
Kerk en van de zielen. Bidt hierbij
ook voor hun families.

En zegt tot onze zeer geliefde don
Álvaro dat hij ons helpt om heel
trouw te zijn, iedere dag meer.

Met alle genegenheid zegent jullie,
jullie Vader

+ Javier

Burgos, 1 juli 2015

1. Paus Franciscus, toespraak bij de algemene audiëntie, 25-3-2015.
2. Romeins Missaal, Gedachtenis van de heilige Maagd Maria van de berg Karmel.
3. Heilige Johannes Paulus II, apost. Exhort. *Catechesi tradendae*, 16-10-1979, nr. 68.
4. *Jes.* 59, 1.
5. Heilige Jozefmaria, *De Weg*, n. 586.
6. Heilige Johannes Paulus II, apost. Exhort. *Familiaris consortio*, 22-11-1981, nr. 39.
7. Heilige Jozefmaria, aantekeningen van een familiebijeenkomst, 18-10-1972.
8. *Ibid.*
9. Heilige Jozefmaria, aantekeningen van een familiebijeenkomst, 12-11-1972.

10. *Spr.* 23, 15-16.

11. Paus Franciscus, toespraak bij de algemene audiëntie , 4-II-2015.

12. Heilige Jozefmaria, aantekeningen van een familiebijeenkomst, 22-10-1972.

13. Heilige Jozefmaria, aantekeningen van een familiebijeenkomst, 28-11-1972.

Copyright © Prælatūra Sanctæ Crucis
et Operis Dei

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/brief-van-de-prelaat-juli-2015/>
(31-3-2026)